

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De examine eorum recognoscendæ doctrinæ, & progressionis causa,
quibus animarum cura, & alia spiritualia munera committi[sic!] possint

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

An teneat quæ scitu necessaria sunt ad functiones illas, vel ordinis, vel beneficii rectè, ritèque præstandas, etiam quæ ad rectè carenti modum, rationemve pertineant.

4. de benef. coll. ac provis.

Quæcumque, & examinis, & approbationis, & collationis, provisionisve ratio, omnifque alia diligens cautio, in Ecclesijs parochialibus, cuiquam ex decreto Tridentino sancita, adhiberi debet; illa ipsa omnis in capellanijs, cæterisque beneficijs ecclesiasticis, quocumque nomine nuncupatis; immò verò in ipsis etiam ecclesijs, vel cathedralis, vel collegiatis portionibus, quibus ab institutione, vel consuetudine, aliove quouis iure, & nomine, onus, munusve, animarum curæ, vel exercendæ, vel coadiuvandæ incumbit, aut coniunctum est conferendis, in aliove provisionis eorum modo, teneatur, ac servetur omninò.

5. Quæ ad benef. coll. att.

Cum aliquis examinatur ad aliquod beneficium ecclesiasticum, cui providendum sit, de eo experimentum fiat examine non solum in literarum scientia; sed etiam in cantus peritia ad illius beneficii functiones, ritè, rectè obeundas; tum præterea in usu, ac notitia, quam in recitandis diuini officij horarijs precibus habeat.

De examine, eorum recognoscendæ doctrinæ, & progressionis causa, quibus animarum cura, & alia spiritualia munera, officiaq; committi possint.

S V M M A R I V M.

Examinatorum officium in indagando cleri in studijs progressu, quale.

Quæ ad ordinis sacram. pert. num. 46.

- 1 Examen doctrinæ tantum, progressionisve recognoscendæ causa, ut fiat.
- 2 Classes quattuor eorum, qui doctrinæ experiundæ causa examen subeunt.
- 3 Qui primæ classis.
- 4 Quæ secundæ classis.
- 5 Quæ tertiæ classis.
- 6 Qui quartæ classis.
- 7 Qui inferioris classis.

Liber examinum factorum ad inuestigandam cleri in studijs progressionem à cancellario habendus. De Cancellario. 30.

Vm non certæ curæ, alteriusve beneficij, vel officij, munerisve, sed doctrinæ tantum, aut in litterarum studiis progressionis recognoscendæ causa examinem alicuius instituitur, diligenti etiam illa, præcipuaque disquisitione, & interrogationibus, supra variè descriptis, pro vniuscuiusq; conditione indagetur illius doctrina, & in mini-

5. de exam. rat.

steriis ecclesiasticis peritiæ, atque vsus.

2 Horum verò classes quattuor saltem, vel etiam plures constitui poterunt, quibus pro peritiæ ratione, experimento illorum facto, adscribantur.

3 Primæ classi adscribantur, qui, & perfectè concionandi peritiæ, & conscientie casuum explicationibus se tales ostendant, qui alius nullis prodesse, atque præesse possint, proindeque idonei sint, non modo ad parochi, sed etiam ad Præpositi, Vicarii foranei, vel Visitatoris munus, vel ad pœnitentiariæ etiam, aut doctoralis, aut Theologalis præbende obeundæ officium dignitatemve, etiam in Ecclesia Cathedrali, assequendam, atque ad alia id generis.

Supra que ad ord sac. pert. &c.

4 Secundæ classi erunt ascribendi, qui si minus, vt illi concionari perfectè, at mediocriter, tum etiam de suggesto possint: quique in casuum conscientie summis studiosè versati sint; & verò Catechismi etiã Romani doctrinam diligenter teneant.

5 Tertiæ erunt classis, qui intelligentiæ tantum assequuntur, vt si minus accurata, doctaque concione, at sermonem de altari saltem habere, ac Euangelium, prout vsu venerit, enarrare, & explicare possunt, & administrationis sacramentorum, & casuum conscientie vsu ita periti sint, vt qui frequentius incidere solent, eos aliquo studio adhibito enodare, atque explicare aptè queant.

6 Quarta classis, qui si non magno litterarum studio, aliquo tamen vsu apti sunt ad aliquam Euangelii breuem explicationem, notitiam quandam habent rerum ad docendum populum, quæ saluti necessaria sunt, & ad sacramentorum administrationem, casuumque conscientie explicationem pertinent: ità vt ijs, ob sacerdotum paucitatem, necessariamque causam, aliquando curatio aliqua spiritualis, pro loci ratione, præsertim ad tempus committi possit.

7 In inferiori classe reliqui ascribantur, quorum nulla ratio omnino haberi debeat in curatione animarum committenda, sacramentiq; ministrandi facultate, neque in sermonibus ad populum habendis.